

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Moniky Javorové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., v právní věci žalobce **J. B.**, zastoupeného JUDr. Lubomírem Lukšíkem, advokátem se sídlem Hlavní třída 1023/55, Ostrava-Poruba, proti žalovanému **Státnímu úřadu inspekce práce** se sídlem Kolářská 451/13, Opava, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného č. j. 5058/1.30/13/14.3 ze dne 17. února 2014, ve věci správního deliktu,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Státního úřadu inspekce práce č. j. 5058/1.30/13/14.3 ze dne 17. února 2014 se **z r u š u j e** a věc se **v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **p o v i n e n** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 12 228,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Lubomíra Lukšíka, advokáta se sídlem Hlavní třída 1023/55, Ostrava-Poruba.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. 5058/1.30/13/14.3 ze dne 17. února 2014, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno usnesení Oblastního inspektorátu práce pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj se sídlem v Ostravě (dále jen „oblastní inspektorát“) č. j. 19606/10.72/13/14.3 ze dne 6. 11. 2013, jímž bylo rozhodnuto, že žádosti žalobce o určení neplatnosti doručení nevyhovuje a nepromíjí se zmeškání lhůty pro podání odporu proti příkazu téhož inspektorátu č. j. 6928/10.71-D/13/14.3 ze dne 12. 4. 2013, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání správního deliktu spočívajícího v umožnění výkonu nelegální práce.

Žalobce uvedl, že příkaz mu nebyl řádně doručen, o jeho existenci se dozvěděl až z vyrozumění Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 30. 7. 2013 o nedoplatku; následně podal 20. 8. 2013 odpor a požádal u určení neplatnosti doručení. Žalobce namítal, že v době od 15. 4. 2013 do 12. 5. 2013 se zdržoval mimo území České republiky, a to na návštěvě své sestřenice I. W. v obci Borucin v Polsku. Ani v místě podnikání, ani v místě provozovny nebylo žádné oznámení o uložení zásilky. Splnění fikce doručení dle § 24 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř.“) se prokazuje vrácenou obálkou s nevyzvednutou písemností včetně předtištěné doručenky (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 26/2009-67 ze dne 31. 3. 2010). Ve spise je však založena obálka, obsahující adresu žalobcova podnikání „S. O. 94“ a údaj „747 47 K.“; druhý údaj jen částečně koresponduje s adresou provozovny žalobce H., V.-K. Žalobce uvedl, že nemá sjednanou žádnou dosílku, a není jasné, jak bylo doručováno, kdy k první adrese je příslušná pošta v Budišově, kdežto k druhé pošta ve Vítkově, resp. v Klokočově. Žalobce dále polemizoval se závěrem žalovaného, že jako podnikatel má zajistit v době své nepřítomnosti přebírání pošty, kdy uvedl, že provozuje pouze 2 měsíce v roce sezónní hostinkou činnost v kiosku. S poukazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 23/2011-118 ze dne 21. 12. 2011 uvedl, že institut náhradního doručení nemůže být použit tam, kde adresát neměl reálnou možnost písemnosti převzít.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na napadené rozhodnutí a uvedl, že příkaz byl žalobci doručován na adresu místa podnikání a údaj „747 47 K.“ je pouze interní poznámka doručovatele, která nemá na průběh doručování vliv. Vzhledem ke kontrolní činnosti orgánů inspekce práce měl žalobce počítat s tím, že ve věci bude rozhodnuto a rozhodnutí mu bude doručováno. Proto navrhoval zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že příkazem oblastního inspektorátu č. j. 6928/10.71-D/13/14.3 ze dne 12. 4. 2013 byl žalobce uznán vinným ze spáchání správního deliktu na úseku zaměstnanosti a byla mu uložena pokuta ve výši 250 000 Kč. Příkaz byl dle obálky založené ve spise podán k poštovní přepravě dne 19. 4. 2013, a to na adresu S. O. 94, B. n. B. Uvedená adresa je na obálce přeškrtnuta a pod ní je připojen text „747 47 K.“. Dle prohlášení poštovního

doručovatele byla zásilka připravena k vyzvednutí 22. 4. 2013, vyzvednuta v úložní době nebyla a odesílateli byla vrácena dne 6. 5. 2013. Údaje byly vyplněny doručovatelkou D. P., která je opatřila podvkrát razítkem pošty Vítkov 3, PSČ 747 47. Na citovaném příkaze byla ve spise vyznačena doložka právní moci ke dni 11. 5. 2013. Dne 21. 8. 2013 byla oblastnímu inspektorátu doručena ze strany žalobce žádost o určení neplatnosti doručení ze dne 20. 8. 2013, a to společně s odporem proti citovanému příkazu. Oblastní inspektorát požádal provozovatele poštovních služeb o vyjádření k doručení předmětné zásilky s příkazem. Dne 2. 10. 2013 provozovatel poštovních služeb oblastnímu inspektorátu sdělil, že u uvedené zásilky byl učiněn pokus o doručení na adrese S. O. 94, B. n. B.; jelikož adresát nebyl zastižen, byla mu v místě určeném v adrese zanechána výzva k uložení zásilky, písemnost byla uložena na poště 747 47 Vítkov 3. Poznámka na zásilce byla uvedena doručovatelem pouze pro jeho potřebu. Adresát nemá zřízenou službu doručování zásilek. Usnesením č. j. 19606/10.72/13/14.3 ze dne 6. 11. 2013 oblastní inspektorát práce žádosti žalobce o určení neplatnosti doručení příkazu nevyhověl a neprominul mu ani lhůtu k podání příkazu. Vyšel ze sdělení provozovatele poštovních služeb, a pohlížel na příkaz jako na doručení dne 2. 5. 2013; k námitce pobytu žalobce u jeho sestřenice podotkl, že jako podnikatel si má zajistit během své nepřítomnosti své podnikání tak, aby mohl dodržet své právní povinnosti. Proti shora uvedenému usnesení podal žalobce odvolání, které bylo napadeným rozhodnutím zamítnuto.

Podle § 23 odst. 1 s. ř. nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastižen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží.

Podle § 23 odst. 3 písm. b) s. ř. se písemnost uloží u obecního úřadu nebo v provozovně provozovatele poštovních služeb, pokud se doručuje jejich prostřednictvím.

Podle § 23 odst. 4 a 5 s. ř. se adresát vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil. Zároveň s oznámením podle odstavce 4 se adresát písemně poučí o právních důsledcích, které by jeho případné jednání podle § 24 odst. 1, 3 a 4 vyvolalo nebo o možnosti postupu podle § 24 odst. 2. Toto poučení musí obsahovat i označení správního orgánu, který písemnost odesílá, a jeho adresu.

Podle § 24 odst. 1 s. ř., jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.

Podle § 24 odst. 2 s. ř., prokáže-li adresát, že si pro dočasnou nepřítomnost nebo z jiného vážného důvodu nemohl bez svého zavinění uloženou písemnost ve

stanovené lhůtě vyzvednout, může za podmínek ustanovení § 41 požádat o určení neplatnosti doručení nebo okamžiku, kdy byla písemnost doručena.

Podle § 41 odst. 2 s. ř. může účastník požádat o prominutí zmeškání úkonu do 15 dnů ode dne, kdy pominula překážka, která podateli bránila úkon učinit. S požádáním je třeba spojit zmeškaný úkon, jinak se jím správní orgán nezabývá. Zmeškání úkonu nelze prominout, jestliže ode dne, kdy měl být úkon učiněn, uplynul jeden rok.

Při posouzení skutkového stavu, jak vyplývá z obsahu spisu, se soud nemůže ztotožnit se závěrem žalovaného, že „odvolací orgán nemá důvod pochybovat standardním postupem provozovatele poštovních služeb při doručování zásilky obsahující příkaz“. To, že samotná obálka, založená ve spise, vzbuzuje pochybnosti, je patrné i z toho, že oblastní inspektorát pokládal na potřebné učinit dotazu u provozovatele poštovních služeb, jak byla zásilka doručována. Ze zásilky i vyjádření provozovatele vyplývá, že zásilka byla uložena na poště Vítkov 3, která není příslušná k adrese, na níž mělo být doručováno. Žalobce si nepožádal o dosílku, nebyly tedy splněny podmínky pro změnu ukládací pošty. Není jasné, zda a kde byla žalobci zanechána výzva k vyzvednutí písemnosti. Vzhledem k tomu, že ze spisu vyplývá nestandardní postup při doručování předmětné zásilky s příkazem, nelze mít za splněny podmínky pro nastoupení fikce doručení ve smyslu ustanovení § 24 odst. 1 s. ř. Doručení písemnosti fikcí podle tohoto ustanovení může totiž nastat pouze tehdy, pokud byly naplněny všechny předpoklady pro řádné uložení doručované písemnosti a marně uplynula úložní lhůta (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 26/2014-19 ze dne 8. 10. 2015). V projednávané věci ovšem tyto podmínky prokázány nejsou. Pokud údaje na obálce neodpovídají procesním postupům, je třeba doručení fikcí prokázat jinak, a není-li to možné, musí správní orgán vycházet z toho, že k doručení písemnosti na základě fikce nedošlo (srov. žalobcem citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 26/2009-67 ze dne 31. 3. 2010). Závěr žalovaného o tom, že fikce doručení nastala u předmětného příkazu ke dni 2. 5. 2013 neobstojí.

Z výše uvedeného důvodu krajský soud zrušil napadené rozhodnutí pro nezákonnost spočívající v chybném vyhodnocení podmínek pro uplatnění fikce doručení (§ 78 odst. 1 písm. a) s. ř. s.). Současně krajský soud vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.).

Při novém projednání věci je žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Bude na žalovaném, aby nově posoudil, kdy došlo k doručení předmětného příkazu – a to i se zřetelem k doktríně materiální funkce doručení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 31/2011-88 ze dne 29. 6. 2011, §17). Se zřetelem k tomuto doručení pak vyhodnotí včasnost podaného odporu.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého procesně úspěšnému žalobci vzniklo vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení.

Náklady žalobce tvoří zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000,- Kč, soudní poplatek za návrh na odkladný účinek ve výši 1 000,- Kč, odměna advokáta za dva úkony právní služby – a to převzetí věci a sepsí žaloby dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhl. č. 177/1996 Sb., přičemž výše odměny za jeden úkon činí dle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bod 5 vyhl. č. 177/1996 Sb. částku 3 100,- Kč, dva režijní paušály po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. a 21% DPH ve výši 1 428,- Kč.

Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku. Podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. zavázal soud žalovaného zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Krajský soud v Ostravě
dne 18. února 2016

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu